

*Нетудихата К.Л.,
к.е.н., доцент кафедри фінансів і кредиту,
Чорноморський державний університет
імені Петра Могили*

АНАЛІЗ ДИНАМІКИ РОЗВИТКУ ЛІЗИНГУ В УКРАЇНІ

Анотація. У статті відображено аналіз динаміки розвитку лізингу в Україні за 2005–2014 рр. Виявлено циклічність його розвитку. Оцінено зміни у структурах чинних угод лізингу за галузями вкладень, лізингових платежів, джерел фінансування лізингових операцій. Встановлено на результатах економетричного аналізу теоретичних моделей суттєвий вплив макроекономічних чинників на динамку розвитку лізингу в Україні. Визначено перспективи та сценарії його подальшого розвитку.

Ключові слова: лізинг, ринок лізингу, лізингові послуги, лізингові компанії, динаміка розвитку.

Постановка проблеми. Забезпечення конкурентоспроможності підприємства в сучасних умовах господарювання багато в чому залежить від його здатності постійно оновлювати та модернізувати майно виробничого призначення, що передбачає пошук прийнятних джерел фінансування. Важливим джерелом фінансування капітальних вкладень підприємств у багатьох країнах є лізинг. В Україні актуальність розвитку лізингу обумовлена насамперед несприятливим станом основного капіталу, зокрема, знос обладнання в ряді галузей перевищує 60%, низька ефективність його використання, немає забезпеченості запасними частинами. Крім того, розвиток лізингу в умовах обмеженості довгострокового кредитування виробничої діяльності підприємств у зв'язку з високими кредитними ризиками сприяє розширенню сфери фінансування та зниження ризиків кредитування, гарантуючи цільовий характер та забезпеченість кредитів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням розвитку лізингу в Україні присвячені наукові праці В.І. Артиши, В.Т. Другової, О.Є. Кузьміна, Н.В. Лісовської, С.М. Лукаш, А.В. Череп, В.І. Черненко та ін. Проте динаміка розвитку постійно змінюється, з'являються нові тенденції, які потрібно постійно вивчати з метою обґрунтування ефективної державної політики стимулювання лізингового бізнесу.

Мета статті полягає в аналізі динаміки, виявленні тенденцій та розкритті подальших сценаріїв розвитку лізингу в Україні. Методологічною основою дослідження є діалектичний метод пізнання, методи індукції та дедукції, абстракції, статистичного і економетричного аналізу.

Виклад основного матеріалу дослідження. З точки зору економіки для підприємства важливим є не стільки наявність

фінансових засобів, скільки можливість їх практичного використання на придбання обладнання, будівель, транспортних засобів, можливість забезпечити з їх допомогою ремонт і обслуговування. В умовах швидкої зміни кон'юнктури ринку, розвитку науково-технічного прогресу все це стає необхідним лише протягом певного часу. Для багатьох підприємств придбання обладнання з метою його подальшої експлуатації є надто дорогим та неможливим. Лізинг є вигідним шляхом виходу з очевидних труднощів, які ставить перед підприємствами мінлива епоха НТР.

Аналіз динаміки розвитку лізингу в Україні проведено на основі статистичної інформації Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг, яка ґрунтується на звітності лізингових компаній, та Українського об'єднання лізингодавців [1; 2]. Результати свідчать, що протягом 2005–2014 рр. ринок розвивався хвилеподібно. Він має періоди підйому (у 2005–2007 рр. та 2010–2013 рр.) та падіння (у 2008–2009 рр. та 2014 р. – дотепер) (табл. 1).

У 2005–2007 рр. обсяги лізингових активів в національній економіці зросли з 2,0 до 20,2 млрд. грн., практично в 10,1 рази. Вартість нових укладених угод за даний період зросла з 0,84 до 16,88 млрд. грн. Їх частка у ВВП збільшилася з 0,19% до 2,34%. Кількість нових укладених угод стрімко зростала – з 1 517 до 9 293. Даний період характеризується стабільною економічною та політичною ситуацією в країні, приходом іноземних інвесторів в реальний та фінансовий сектори економіки, стрімким розвитком банківської сфери, що сприяло поширенню лізингових операцій.

Станом на кінець 2005 р. частка договорів із лізингодержувачами, які представляють підприємства сільського господарства, становила близько 39,7% від загального обсягу чинних договорів, понад 27,3% договорів припадає на транспортну галузь. Структуру діючих на кінець року договорів фінансового лізингу за галузями народного господарства наведено в таблиці 2.

Протягом наступних двох років спостерігається трансформація структури портфелю лізингових договорів. Найбільшими споживачами лізингових послуг стає транспортна галузь. Так, обсяг договорів по галузі зріс до 12,96 млрд. грн., а їх частка у портфелі становила вже 64,1%. Цьому сприяли досить потужний попит на легковий та комерційний транспорт, а також висока ліквідність предмету лізингу. У випадку несплати платежів за

Таблиця 1

Динаміка лізингових угод на українському ринку за 2005–2014 рр.

Показники	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Вартість укладених угод протягом року, млрд. грн.	0,84	3,57	16,88	9,33	2,47	4,97	11,33	14,70	31,55	7,43
Частка у ВВП, %	0,19	0,66	2,34	0,98	0,27	0,46	0,87	1,04	2,17	0,47
Кількість укладених угод протягом року	1517	4188	9293	9766	3007	5095	10920	10832	11083	8966
Вартість угод на кінець року, млрд. грн.	2,0	4,9	20,2	28,5	27,2	30,5	33,6	41,5	67,1	58,6
Частка у ВВП, %	0,45	0,90	2,81	3,01	2,98	2,82	2,58	2,94	4,61	3,74

договором його можна легко вилучити та реалізувати на вторинному ринку. Натомість частка лізингових договорів з сільськогосподарськими підприємствами у портфелі лізингодавців скоротилася до 7,5%. В цілому у даному періоді обсяги договорів зростали майже по всіх галузях народного господарства.

Із виникненням глобальної фінансової кризи, яка розпочалася на ринку нерухомості США у серпні 2007 р. і суттєво проявилася в Україні у осені наступного року, ринок лізингу обвалився. Так, вартість нових укладених угод у 2008 р. скоротилася до 9,33 млрд. грн., а у 2009 р. – до 2,47 млрд. грн., їх частка у ВВП до 0,98% та 0,27% відповідно.

Можна стверджувати, що 2009 р. за показниками розвитку лізингу був самим складним та проблемним. Так, укладено лише 3 007 договорів, вартість портфелю чинних угод на кінець року складала 27,2 млрд. грн. Причина суттєвих проблем лізингового ринку в період кризи полягає в випереджаючому зростанні цього сегменту до четвертого кварталу 2008 р. Він розвивався досить швидкими темпами, з'явилося багато нових гравців, діючі учасники нарощували портфелі, що привело до підвищення цінової та нецінової конкуренції. Лізингодавці робили все можливе для збільшення своєї участі у сегменті. Із початком кризи більшість суб'єктів господарювання почали економити на оновленні основних засобів, вирости проценти, валютні, кредитні ризики, більшість клієнтів стали неплатоспроможними, невеликі лізингові компанії почали виходити з ринку та зачиняти свої філії [2].

В умовах фінансової кризи транспортна галузь продовжувала нарощувати обсяги лізингових активів, у 2008 р. вони зросли на 1,67 млрд. грн. (до 14,62 млрд. грн.), у 2009 р. – на 1,46 млрд. грн. (до 16,09 млрд. грн.). Така тенденція притаманна і добувній промисловості, сільському господарству. Натомість падіння вартості чинних угод мало місце у харчовій та хімічній

промисловості, будівництві, сфері послуг. Зростання є інерційним і пояснюється тим фактом, що темпи скорочення укладання нових угод більші, ніж темпи закриття виконаних.

Післякризове відновлення національної економіки у 2010–2013 рр. характеризується суттєвим зростанням вартості нових укладених угод – з 4,97 до 31,55 млрд. грн., майже в 6,3 рази. Їх частка у ВВП за цей час збільшилася на 1,71% – до 2,17%. Кількість укладених угод зросла з 5 095 до 10 832. Портфель лізингодавців також збільшився з 30,5 млрд. грн. до 67,1 млрд. грн., його частка у ВВП становила 4,61%.

У цьому періоді стрімко зростають обсяги лізингових угод з підприємствами транспортної галузі, добувної промисловості та сільського господарства (майже у три рази). Відповідно, змінюється структура портфелю лізингодавців. Так, на кінець 2013 р. угоди з підприємствами транспортної галузі складають вже 71,7%, суб'єктами сільського господарства – 14,0%.

Погіршення ситуації в економічній та фінансовій сферах, військово-політичні події на сході України у 2014 р. зумовили появу негативної динаміки у розвитку лізингу через зростання ризиків та вартості фінансових ресурсів, ускладнення доступу лізингодавців до ринків капіталів, падіння кредитоспроможності потенційних лізингоотримувачів тощо. Так, вартість укладених угод скоротилася до 7,43 млрд. грн., тоді як у 2013 р. вона становила 31,55 млрд. грн. Їх частка у ВВП впала до 0,47%. За даним відносним показником Україна знаходиться поміж Румунією (0,78%), Узбекистаном (0,63%), Туреччиною (0,62%), Пуерто Ріко (0,58%), Мексикою (0,40%) [3]. Портфель лізингодавців скоротився до 58,5 млрд. грн. Слід вказати, за дев'ять місяців 2015 р. ситуація далі погіршувалася.

Зменшення вартості портфелю лізингодавців з 67,1 до 58,5 млрд. грн. обумовлено перш за все скороченням обсягів договорів з підприємствами транспортної галузі на

Таблиця 2

Розподіл вартості чинних договорів фінансового лізингу за галузями у 2005–2014 рр. (на кінець року)

Галузь	2005		2006		2007		2008		2009	
	млн. грн.	Вага, %	млн. грн.	Вага, %	млн. грн.	Вага, %	млн. грн.	Вага, %	млн. грн.	Вага, %
А	557,3	27,3	2440,8	49,6	12961,7	64,1	14628,9	51,3	16095,2	59,1
Б	122,9	6,0	235,5	4,8	665,4	3,3	558,3	2,0	482,2	1,8
В	78,3	3,8	100,4	2,0	222,2	1,1	363,9	1,3	545,0	2,0
Г	117,3	5,7	494,3	10,1	1589,3	7,9	4333,9	15,2	2959,8	10,9
Д	15,5	0,8	16,9	0,3	67,7	0,3	355,1	1,2	141,0	0,5
Е	811,4	39,7	951,1	19,3	1517,5	7,5	2712,6	9,5	3153,8	11,6
Є	37,3	1,8	117,3	2,4	1237,3	6,1	2330,1	8,2	1644,0	6,0
Ж	303,5	14,9	560,2	11,4	1966,1	9,7	3239,1	11,4	2219,0	8,1
Разом	2043,5	100	4916,5	100	20227,2	100	28521,8	100	27240,0	100
	2010	2011	2012	2013	2014					
А	18123,3	59,3	19285,6	57,4	24128,4	58,1	48158,6	71,7	36642,1	62,6
Б	415,9	1,4	352,7	1,0	430,0	1,0	517,3	0,8	906,6	1,5
В	345,9	1,1	302,8	0,9	1051,8	2,5	1520,6	2,3	992,3	1,7
Г	2520,4	8,2	2255,4	6,7	2077,9	5,0	1869,0	2,8	1975,6	3,4
Д	87,7	0,3	86,6	0,3	83,8	0,2	70,7	0,1	72,1	0,1
Е	3966,2	13,0	4779,9	14,2	7905,5	19,0	9416,3	14,0	11233,1	19,2
Є	1526,4	5,0	2076,3	6,2	2000,9	4,8	1350,2	2,0	1194,6	2,0
Ж	3568,3	11,7	4475,8	13,3	3866,6	9,3	4225,1	6,3	5556,2	9,5
Разом	30554,1	100	33615,1	100	41544,9	100	67127,8	100	58572,6	100

А – транспорт; Б – харчова промисловість; В – добувна промисловість; Г – будівництво; Д – хімічна промисловість; Е – сільське господарство; Є – сфера послуг; Ж – інші.

11,51 млрд. грн. Їх частка у портфелі впала з 71,7% до 62,6%. Також скоротилися обсяги договорів з підприємствами добувної промисловості та сфери послуг.

Відповідно до проведених розрахунків, протягом 2005–2014 рр. мали місце зміни структури чинних договорів лізингу за терміном їх дії. Так, в докризовому періоді частки лізингових операцій з терміном дії договору 2–5 років становила 48,3%, 5–10 років – 43,6%. В умовах фінансової кризи 2008–2009 рр. частка перших зросла до 50,1%, других – скоротилася до 42,0%. Натомість у післякризовий період динаміка змінюється на протилежну. Частка лізингових операцій, з терміном дії договору 2–5 років скоротилася до 39,0%, 5–10 років – зросла до 51,1%. Ця ж тенденція зберігалася і у 2014 р. Так, частка перших продовжує зменшуватися до 38,3%, других – збільшуватися до 53,4%. Отже, лізинг починають використовувати суб'єкти як інструмент довгострокового інвестування, що, безумовно, є позитивною тенденцією. Слід вказати, що протягом всього періоду, що аналізується, частки лізингових операцій з терміном дії договору до двох та більше 10 років були незначними та коливалися несуттєво, в межах 3,1–6,4% та 2,8–4,9%.

Протягом всього періоду, що аналізується, основними об'єктами лізингу за чинними договорами були транспортні засоби (62,3% вартості усіх чинних договорів лізингу), техніка, машини і устаткування для сільського господарства (12,7%). Далі йдуть комп'ютерна техніка та телекомунікаційне обладнання (3,6%), друкарське та поліграфічне обладнання (0,6%), торговельне та банківське обладнання (0,2%).

У структурі лізингових платежів переважає сума, яка відшкодовує частину вартості предмета лізингу (її частка у 2007–2014 рр. в межах 55,5–78,3%) (табл. 3). Далі йдуть платіж як винагорода лізингодавцю за отримане у лізинг майно (1,7–7,7%) та компенсація відсотків за кредитом (0,5–3,7%). Слід вказати, що у кризові часи суттєво скорочується питома вага суми, яка відшкодовує частину вартості предмета лізингу, у 2008–2009 рр. – з 78,3% до 55,5%, у 2014 р. – з 69,1% до 55,5%. Натомість через підвищення ризиковості інвестиційного кредитування зростають частки в платежах винагороди лізингодавцю (з 19,5% до 33,2% та з 25,4% до 33,6%) та компенсацій відсотків за кредитом (з 1,7% до 7,6% та з 4,2% до 7,7%).

У структурі джерел фінансування лізингових операцій найбільшу частку займають позичкові кошти, яка коливалася протягом 2007–2014 рр. в межах 64,5–90,1%. Слід вказати, що спостерігається також певна циклічність зміни їх частки в часі. Так, в умовах розглянутих фінансових криз у 2008–2009 рр. вона скоротилася з 89,3% до 64,5%, у 2014 р. – з 84,0% до 72,4%. Це

цілком логічно пояснюється подорожчанням залучення коштів з зовнішніх джерел, закриттям доступу лізингових компаній до ринку капіталу, призупиненням інвестиційних проектів, скороченням можливостей у суб'єктів господарювання отримати обладнання, устаткування тощо у лізинг.

Отже, через циклічність розвитку національної економіки ринок лізингу в Україні має значну волатильність, нестабільність, і характеризується стрімкими темпами зростання та падіння обсягів нових лізингових угод, змінами у структурі портфелю лізингодавців за галузями вкладень, лізингових платежів, джерел фінансування лізингових операцій.

Досить слушно виникає питання щодо виявлення макроекономічних факторів, що обумовлюють динаміку розвитку лізингу в Україні. Для цього доцільно використати розроблені М. Габріелем теоретичні моделі, які дозволяють із застосуванням економетричного апарату оцінити вплив макроекономічних чинників на лізингову індустрію країни [4, с. 21]. Вони апробовані ним на статистичних даних країн Північної Америки та Європи.

Адаповані моделі до українських даних і умов мають наступний вид:

$$LF_t = \beta_0 + \beta_1RGDP_t + \beta_2DEV_t + \beta_3IR_t + \beta_4UN_t + \beta_5CGDP_t;$$

$$LV_t = \beta_0 + \beta_1RGDP_t + \beta_2DEV_t + \beta_3IR_t + \beta_4UN_t + \beta_5CGDP_t,$$

де LF_t – частка вартості укладених (нових) угод протягом року у ВВП, %; LV_t – частка вартості угод (портфелю лізингодавців) на кінець року у ВВП, %; $RGDP_t$ – реальний ВВП, трлн. грн.; DEV_t – відносне відхилення (співвідношення) трендового ВВП від фактичного ВВП; IR_t – середньозважена ставка НБУ за всіма інструментами, %; UN_t – рівень безробіття, у % до економічно активного населення працездатного віку; $CGDP_t$ – співвідношення кредитів, наданих комерційними банками нефінансовим корпораціям, до номінального ВВП.

Очікувані коефіцієнти відповідно до висунутих М. Габріелем гіпотез: β_1 має позитивне значення; β_2 – позитивне; β_3 – негативне; β_4 – негативне; β_5 – позитивне або негативне.

Моделі є динамічними, період аналізу становить 10 років (2005–2014 рр.). Дані отримано з офіційних джерел НБУ та Державного комітету статистики України [5; 6]. Результати регресійного аналізу моделей після відсікання незначимих за t -статистикою незалежних змінних наведено в таблиці 4.

Регресійна статистика першої моделі, де залежною змінною є частка вартості укладених угод протягом року, свідчить, що коефіцієнт детермінації становить 0,698. Високі значення t -статистики мають константа (β_0) та середньозважена ставка НБУ за всіма інструментами (IR_t). Знак коефіцієнту при IR_t є

Таблиця 3

Структура лізингових платежів та джерел фінансування лізингових операцій у 2007–2014 рр., %

Показники	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Структура лізингових платежів								
Сума, яка відшкодовує частину вартості предмета лізингу	78,3	68,8	55,5	56,2	61,1	60,6	69,1	55,5
Платіж як винагорода лізингодавцю за отримане у лізинг майно	19,5	24,3	33,2	35,4	32,1	31,3	25,4	33,6
Компенсація % за кредитом	1,7	5,1	7,6	6,0	5,4	6,0	4,2	7,7
Інші витрати лізингодавця, передбачені договором лізингу	0,5	1,8	3,7	2,4	1,4	2,1	1,3	3,2
Разом	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Структура джерел фінансування лізингових операцій								
Власні кошти	10,7	21,7	35,5	13,5	16,9	9,9	16,0	27,6
Позичкові кошти	89,3	78,3	64,5	86,5	83,1	90,1	84,0	72,4
Разом	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

очікуваним. В цілому технічні характеристики регресії є задовільними. Тести свідчать про загальну статистичну значимість моделі та відсутність помилки специфікації.

Таблиця 4

Результати регресійного аналізу

Показники	Коефіцієнти	Стандартна похибка	t-статистика	Нижні 95%	Верхні 95%
LF _t – частка вартості укладених угод протягом року у ВВП					
β_0	2,950	0,733	4,023	1,259	4,641
IR _t	-0,163	0,058	-2,818	-0,296	-0,030
LV _t – частка вартості угод на кінець року у ВВП					
RGDP _t	1,316	0,577	2,281	-0,048	2,681
UN _t	-0,327	0,105	-3,111	-0,575	-0,078
CGDP _t	0,099	0,026	3,817	0,038	0,160

Такі результати показують, що із зростанням середньозваженої ставки НБУ збільшується вартість залучених фінансових ресурсів лізинговими компаніями у свою діяльність. Лізингові платежі стають більш високими, що стримує попит суб'єктів на послуги лізингодавців. Відповідно, скорочується обсяг укладених нових угод. І навпаки, зменшення середньозваженої ставки НБУ стимулює суб'єктів укласти нові лізингові угоди.

Регресійна статистика другої моделі свідчить, що коефіцієнт детермінації становить 0,982. Високі значення t-статистики мають три незалежні змінні. На динаміку частки вартості портфелю угод лізингодавців у ВВП впливають: реальний ВВП (RGDP_t), рівень безробіття (UN_t), співвідношення кредитів, наданих комерційними банками нефінансовим корпораціям, до номінального ВВП (CGDP_t). Знаки коефіцієнтів є очікуваними. В цілому регресія добре описує варіацію значень залежної змінної. При цьому ми не змогли виявити помилки специфікації або автокореляції залишків.

Зростання реального ВВП свідчить про поліпшення ситуації в економіці країни, подальші перспективи розвитку галузей народного господарства, відповідно, суб'єкти активніше укладають нові договори лізингу, ніж закривають старі, термін закінчення яких настав. Відповідно, вартість портфелю лізингових угод збільшується. Аналогічно відбувається при активізації кредитування комерційними банками економіки. Зростають можливості залучення кредитів лізингодавцями у свою діяльність, за рахунок яких збільшуються пропозиції лізингових компаній. Із зростанням рівня безробіття ситуація розгортається навпаки, скорочуються обсяги підписаних нових договорів лізингу при продовженні закриття старих договорів, термін закінчення яких настав.

Таким чином, для активізації діяльності лізингових компаній необхідні відповідні макроекономічні умови, що передбачає зменшення середньозваженої ставки НБУ за всіма інструментами, зростання національної економіки, скорочення рівня безробіття, активізацію кредитування комерційними банками. Крім цього, необхідні й відповідні інституційні умови, що

визначає необхідність проведення глибоких реформ у державній політиці регулювання вітчизняного ринку лізингу, удосконалення нормативно-законодавчого забезпечення захисту правових та майнових інтересів учасників лізингової діяльності, бухгалтерського та податкового обліку даних операцій, механізмів банківського кредитування лізингодавців.

Можна відокремити два прогнози щодо перспектив розвитку лізингу. Перший – песимістичний: кредитування надалі скорочується для більшості лізингових компаній на довгий термін, останні згортають свою діяльність. У 2015 р. він практично реалізувався. Другий – оптимістичний: висока доходність на українському ринку приведе до переливу іноземного капіталу, це стосується всіх позицій фінансування, зокрема, банківського кредитування, сек'юритизації лізингових активів. Реалізацію даного сценарію можна очікувати у 2016–2017 рр. Однак на практиці можуть бути задіяні й інші сценарії, як проміжні між розглянутими.

Висновки. Динаміці розвитку лізингу в Україні притаманна певна циклічність, яка характеризується стрімкими темпами зростання та падіння обсягів укладених нових лізингових угод, суттєвими змінами у структурі портфелю лізингодавців за галузями вкладень, лізингових платежів, джерел фінансування лізингових операцій. Результати економетричного аналізу моделей М. Габріеля свідчать про суттєвий вплив макроекономічних чинників на динаміку розвитку лізингу в Україні.

Кризові явища торкнулися лізингових компаній України у 2008–2009 рр. та у 2014 р. дотепер: впали обсяги нових лізингових угод, змінилася структура їх портфелів, зросла кількість проблемних контрактів, зменшився попит. Вижили компанії, які змінили власні стратегії розвитку у напрямку підвищення ефективності діяльності та оптимізації бізнес-процесів. Позитивна роль кризи полягає в тому, що вона «очистила» ринок від непрофесійних лізингодавців і сформувала передумови до розвитку нової якості. Очікується активізація процесу укрупнення та консолідації лізингових компаній.

Література:

1. Річні звіти Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за 2005–2014 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nfp.gov.ua/content/richni-zviti-nackomfinposlug.html>.
2. Підсумки діяльності лізингодавців за 2008–2014 роки / Українське об'єднання лізингодавців [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.uul.com.ua/stat/leasing_market/.
3. Global leasing report 2015 / WhiteClarkeGroup's [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.whiteclarkgroup.com/knowledge-centre/global-reports>.
4. Gabriel M. Measuring the impact of macroeconomic Indicators on the Leasing Industry / M.Gabriel // Economics Thesis. – 2010 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://thesis.haverford.edu/dspace/bitstream/handle/10066/4830/2010GabrielM.pdf;jsessionid=849DA3F50968D85D168836A49B4AB238?sequence=1>.
5. Бюлетень Національного банку України: статистичні матеріали [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/category?cat_id=57897.
6. Основні показники ринку праці за 2005–2014 роки / Державний комітет статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

Нетудыхата К.Л. Анализ динамики развития лизинга в Украине

Аннотация. В статье отражен анализ динамики развития лизинга в Украине за 2005–2014 гг. Выявлена цикличность его развития. Оценены изменения в структурах действующих договоров лизинга по отраслям вложений, лизинговых платежей, источников финансирования лизинговых операций. Установлено на основе результатов эконометрического анализа теоретических моделей существенное влияние макроэкономических факторов на динамику развития лизинга в Украине. Определены перспективы и сценарии его дальнейшего развития.

Ключевые слова: лизинг, рынок лизинга, лизинговые услуги, лизинговые компании, динамика развития.

Netudykhata K.L. Analysis of leasing dynamics in Ukraine

Summary. The article presents the dynamics of leasing development in Ukraine for 2005–2014 years. The cycle of its development was discovered. The changes in the structures of existing lease agreements by sector investments, lease payments, sources of leasing operations were estimated. The significant impact of macroeconomic factors on dynamics of leasing development in Ukraine was established on the results of the econometric analysis of theoretical models. The prospects and scenarios of the further development were investigated.

Keywords: leasing, leasing market, leasing services, leasing companies, the dynamics of development.